

BIBELSK TRO

Nr. 6
Des. 1997

6. årgang

6

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk grunn*

PÅ
BIBELENS
Stiftelse
GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro.

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å fremme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlene skriftsyn, dvs. Skriften vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord - slik det opprinnelig ble gitt - er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstas i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriften må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledering til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolute autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegevhusholdningen.

Styret:

Lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), forkynner/cand. theol. Kristoffer Fjelde (nestformann), bonde Kristian Byberg (sekretær), ingeniør Gordon Landro og avd.leder Olav Stokka.

Varamenn: Adjunkt Gunnar Holth, misjonær/cand. theol. Olav Toft, avd.leder Tor Ydstebø, bonde Leif Jan Krogedal og tømrer Malvin Jekteberg.

Rådet:

Rådgiver/sosialøkonom Dagfinn J. Hansen, misjonær Jan Ove Heggdal, bonde/cand. theol. Arvid Joramo, bonde Bjørn Lende, bonde Samuel Norland, misjonær/cand. theol. Guttorm Raen.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, lektor/cand. theol. Eivind Gjerde, adjunkt Gunnar Holth, typograf Narve Holmen, adjunkt Reidulf Tværåli, misjonsskolelærer/dr. Norvald Yri.

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på
evangelisk-luthersk grunn

Redaksjon:
Olav Hermod Kyland
Guttorm Raen
Olav Toft

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 264, 4350 Nærbø
Fax 51 43 22 82

Abonnement og gaver:
Ærfuglveien 26
4048 Hafsfjord
Postgiro: 0825 05.78300
Bankgiro: 3290.07.77786
Dansk postgiro:
1199 250-9350

Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf. 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.
Årsabonnement:
Norge og Norden kr.120,-
Til andre land kr.150,-
Skoleungdom kr.100,-

*Redaksjonen er ansvarlig for
alt som kommer fram i
lederspalten.
Konkrete synspunkter
forevrig står de respektive
forfattere ansvarlig for.
Red. deler nødvendigvis ikke
alle disse, men er ansvarlig for
at ikke noe bryter med
stiftelsens formål og grunnlag.
Unntak fra dette kan være
ytringer i klipp- og leserbrev-
spalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Torleiv Åreskjold

Trykk: Allservice, Stavanger
Tlf. 51 82 84 86

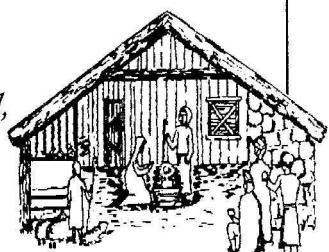
Innhold

Då tida var fullkommen	2
Leiar. <i>Olav Toft.</i>	
Ære være Gud i det høyeste	3
Andakt. <i>Henric Staxäng.</i>	
Kristus i Salmenes bok	4
Guds Ord og løfter. <i>Odd Eivind Stensland.</i>	
Herren er min styrke og lovsang	9
Brev fra leser. <i>Karl Magne Helgebostad.</i>	
«En tid som vår»	10
Bokmelding. <i>Reidar Eriksen.</i>	
BIBEL-LESEPLANEN FOR ETT ÅR	11
<i>Guttorm Raen.</i>	
Julesalme	15
Fra sangskatten. <i>Gunnar Holth.</i>	
Musikk i NLM – UL'97	16
Søkelys på arbeidsmåter. <i>Eivind Gjerde.</i>	
Det er hans verk	19
Bibelstudieserie. <i>Nils Dybdal-Holthe.</i> Del 2.	
Profeten Joel og endetiden	22
Bibelforum. <i>Dag Risdal.</i> Leksjon 6.	

En frelser er oss født i dag

*En frelser er oss født i dag,
I mennesker Guds velbehag,
Gud være pris og ære!
Nu er han født i Davids stad,
Den Sønn som englene tilbad,
Velsignet evig være!
Min sjel, Kjenn vel
Denne nåde, Fri fra våde,
Mett ditt øye
Nu med lyset fra det høye!*

(Birgitte Boye, 1778.)

Redaksjonen vil ønske leserne en velsignet god jul
og et riktig godt nytt år!

Nr 1/1998 kommer i januar/februar.

Då tida var fullkommen

Av Olav Toft

Det var ikkje på slump det som hende då Jesus kom til vår jord, avla ved den Heilage Ande og fødd av moya Maria. For det står skrive i Gal 4,4 at «då tida var fullkommen, sende Gud Son sin, fødd av ei kvinne». - Kva var det for ei tid? Det var den tida som Gud hadde fastsett før han skapte verda. Då hadde han allereide vald oss ut i Kristus, så me skulle vera heilage og ulastane for Guds åsyn, med di han i kjærleik føreår etla oss til barnekår hjå seg sjølv ved Jesus Kristus, etter sin viljes frie rådgjerd (Ef, 4-5). - Så skapte Gud himmelen og jorda. Og, som det siste, Adam og Eva.

Men då våre første-foreldre hadde vore ulydige mot Guds bod, vart dei drivne ut or hagen, og kjerubar med logande sverd vart sette til å vakta vegen til livsens tre. Men Gud viste dei ikkje bort utan vidare. Han gav dei ein verdfull lovnad med på ferda, nemleg at ætta av ei kvinne skulle knusa hovudet på ormen! Og etter kvart tok dei heilage Guds menn i den gamle pakta til å tala om denne som Gud hadde varsla om skulle koma til verda. Meir og mindre klårt såg dei han langt der framme.

I 4 Mosebok 24,17 kan ein lesa om Bileam, «mannen med attlatne augo», seia: «Eg ser han, men ikkje no, eg skodar han, men ikkje nær; ei stjerne stig opp av Jakob, ein kongsstav lyfter seg frå Israel. Han knuser Moabs tinningar og øyder ufredsætta ut».

Ned gjennon hundreåra kom Messiasprofetiane klårare fram. Jesaja er vel den mest klårsynste. I kap 7,14 talar han om jomfru-fødselen: «Sjå moya vert med barn og føder ein son, og kallar han Immanuel». - Jesaja fekk også sjå han seinare som den lidande Messias, som tok straffa på seg (Jesaja 53,5fg).

Ventetida over

Og så høyrer me om eit faktum i Luk 2,1fg, nemleg at no var ventetida over og Gud hadde innfridd lovnaden sin. - «Factum est», heiter det på latin. Og med

det er det slått fast at no trong ingen lenger vera i tvil om at Jesus var komen til verda, han som profetane hadde spådd om skulle koma; for det hende under innskrivinga, den gongen då keisar Augustus lyste ut at det skulle takast manntal over heile verda. For oss menneske kan dette sjå tilfeldig ut. Men ser me i Guds ord, finn ein samanhengen. I Mika 5,1 forkynner profeten at

Messias, han som er frå æva, skal fødast i det vesle og ringe Betlehem.

Som kjent var Maria og Josef busette i Nasaret; men dei hørde til Davids hus og ætt. Så då påboden kom, måtte dei dra til Betlehem og lata seg innskriva der. Og dermed vart Jesus fødd i Betlehem etter Skriftene. Av dette ser ein at det som Gud hadde sett fast, det gjekk i oppfylling.

Denne gongen var det keisar Augustus som gjekk Guds ærend, utan sjølv å vita det, i og med påboden sitt om at heile verda skulle skrivast i manntalet. Her ser me at Gud brukte sjølvaste keisaren i Roma for det som Gud sjølv i førevegen hadde sagt. Jfr Jesu ord i Joh 14,29: «Dette har eg sagt dykk før det har hendt, så de skal tru når det hender».

Så les me i joleevangeliet at Jesus vart fødd i Betlehem, om englesongen over Betlehems-markene og om hyrdingane som gjekk for å sjå dette som hadde hendt, og som Herren hadde varsla dei om. Dei skunda seg dit, og fann Maria og Josef, og det vesle barnet som låg i krubba. Og då dei hadde sett det, kunne dei sjølve, som sitt vitnemål, fortelja alt det som hadde vorte sagt dei om dette barnet. Så var det ikkje så underleg at hyrdingane for heimatt med lov og takk til Gud for alt det dei hadde hørt og sett, og som høvde så vel med det som var fortalt dei. ●

Ære være Gud i det høyeste

Av Henric Staxäng

«Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag.»

(Luk 2,14)

Vi stanser for ordene «fred på jorden». Disse ordene om fred på jorden fikk hyrdene høre den første julenatten. Englesangen var forkynnelse, et budskap om at

freden var kommet. Den kom med Jesus. Han kalles i Bibelen også for «fredens Herre». I 2 Tess 3,16 leser vi: «Må han selv, fredens Herre, gi dere fred, alltid og på alle måter!»

At Jesus, fredens Herre, ble født i vår verden, betyr ikke at alle mennesker får fred med Gud, at alle blir frelst. Nei, «det er ingen fred, sier Herren, for de uguadelige» (Jes 48,22). Den fred de tror at de har, er en falsk fred, som i døden blir byttet med fortvilelse. Uten omvendelse og tro på Jesus som vår frelser kan man ikke tale om fred og salighet. Falske profeter, falske forkynnere taler om «fred, fred og ingen fare». Mennesker blir trøstet og oppmuntret i sitt falske håp.

Hyrdene ble forskrekket da de så den himmelske stråleglansen. Også i dag trenger mennesker å bli forskrekket, nemlig over sin synd. Guds ords lys må få lyse inne i våre hjerter og vårt liv, slik at Guds hellighet og syndens alvor blir en levende virkelighet. Da blir det bønn om nåde og barmhjertighet.

Det finnes nåde å få. Det finnes fred for en såret samvittighet. Det finnes frelse for den største synder. «Och vore ej det barnet fött, förtappat bleve då allt kött, nu frälsning bjuds åt alla» (Svensk salmebok 60, 1937).

Frelsen finnes hos Jesus. Profeten Jesaja taler om fred og forløsning i Jesus Kristus: «Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår hav vi fått legedom» (Jes 53,5). Det var dette Jesus kom hit til denne syndens verden for å gjøre. Straffen for synd skulle legges

på ham. Freden, forlatelsen og saligheten skulle bli vår. «*Salige er alle som tar sin tilflukt til ham*» (Salm 2,12).

Det er ikke alltid så lett for et Guds barn å oppleve freden, forlatelsen og saligheten. Kanskje du som nå leser dette, er anfektet, urolig, og opplever mørke i din sjel. Det virker som om freden er borte. Du vil ikke forsøre noen synd hos deg selv. Du vil at det skal være et oppgjort forhold mellom deg og Gud. Du vil ikke ha din trøst i din egen fromhet, men strekke deg etter nåden i Jesus. Men dine nederlag i kampen mot synden, din åndelige likegyldighet, ditt hjerteforderv, og din svake tro og kjærighet gjør at du kjenner på mismot. Du synes at det er noe spesielt med deg, en spesiell likegyldighet, en spesiell ustadighet, spesielle synder. Du vet at Herren har makt til å forlate synder, men du undres på om Herren har fålmodighet med en slik som deg, om nåden strekker til for deg. Du har kanskje sagt, gjort eller tenkt noe som nå plager deg. Du opplever deg selv som en falsk kristen.

Det er sant at Gud tar det alvorlig med synden, men han tar det også alvorlig med din frelse. Herren vil ikke at du skal fortvile og gi opp. Du fredløse sjel: Hvor ille det måtte være fatt med deg, har Herren Jesus deg kjær. Han er ikke likegyldig overfor ditt rop etter hjelp, etter nåde og forlatelse. Jesus kom hit til denne verden nettopp for slike spesielle syndere som deg. Alle dine synder ble lagt på Jesus. Han døde for deres skyld på korset. Gud er forsonet.

Kom til Herren og tal ut med ham om din synd. Herren viser ikke fram en avvisende hånd, men i stedet sine forlatende, sårmerkede hender. Han forbarmer seg over deg. Om det er noe spesielt som trykker deg, har du den mulighet å bekjenne dine synder for en annen i fortrolig sjèlesorg.

Jesus sier: «Dersom dere forlater noen deres synder, da er de forlatt» (Joh 20,23). ●

Kristus i Salmenes bok

Av Odd Eivind Stensland

Innledning

Det emne vi nå skal stanse for er både lærerikt og oppbyggelig: Kristus i Salmenes bok. «*Alt det som kan komme til å ramme et menneske, er beskrevet i denne bok. Alle hjertets følelser, tanker og stemninger kan leses i disse salmene. Om du føler behov for å bekjenne, om vanskeligheter og fristelser møter deg, om du opplever forfølgelse og nød, vil Salmenes ord kunne trøste og hjelpe deg. Når du vil tale med Gud om din nød, vil Salmene gi deg de ord du trenger*» (Ignatius).

Selv om Salmene blir ofte lest, og er blitt kjær for mange kristne, så er det ikke alle som forbinder dem med Kristus.

Vi leser i Luk.24.27.44 da Jesus møtte emmausvandrerne, og han begynte å legge ut skriftene for dem. «*Og han begynte fra Moses og fra alle profetene og utla for dem i alle skriftene det som er skrevet om ham, at alt det det måtte oppfylles som er skrevet om meg i Mose lov og profetene og salmene.*»

Så er det da noe som er skrevet om Jesus også i Salmene, både om hans lidelse og hans herlighet. Og det vil vi gjerne se nærmere på i det følgende.

Salme 2

«*Jordens konger steg fram, høvdingene slo seg sammen mot Herren og mot hans Salvede. Ja, i sannhet! I denne by samlet de seg mot din hellige tjener Jesus, som du salvet*» Ap.gj.4,25-28 jfr. Salme 2,2.

I Luk.2,25-38 leser vi om Simeon at «*Det var åpenbart for ham av Den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede*».

De kom med Jeusbarnet, og så «*tok Simeon ham i armene sine og lovet Gud og sa: Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse*» (v.28-30). Dette viser at Jesus er Herrens salvede.

Den ytre forfølgelse

Det står at «*Jordens konger reiser seg, og fyrster rádslår sammen mot Herren og*

mot hans salvede» (v.2) Hvordan ytrer denne motstanden seg i dag? Det er en motstand mot Guds barn. Dette møter vi på mange områder i livet, hvis en vil stå for den sanne og sunne lære. Det vil koste deg som står i ledelsen på bedehuset, å nekte liberale forkynnere, eller kvinnelige prester, talerstolen. Da må en regne med motstand, også fra sine egne. Men Jesus har sagt at det vil gå slik.

«*Har de forfulgt meg, så vil de også forfolge dere*» Joh.15,20 «*I verden har dere trengsel*» Joh.16,33 jfr. 2.Tim.3,12 - 1.Peter 4.15f

Derfor blir livsveien ofte smal og vanskelig for en kristen. Men, Jesus sier at «*vår trengsel er kortvarig*» 2.Kor.4,17. Deretter blir det en evig herlighet sammen med Jesus.

«*Hos Gud er evig glede! Men før jeg kommer der, jeg må bland torner trede og bære byrder her. Her trykker mange plager, her strider Jesu brud, her blandes fryd med klager, kun glede er hos Gud*» (Sangboken nr. 402 v.1)

Møter du noen motstand, fordi du tror på Jesus? Hvis ikke; hva er grunnen?

«*Dere er jordens salt! Men om saltet mister sin kraft, hva skal det da saltes med? Det duger ikke lenger til noe, uten til å kastes ut og tråkkes ned av menneskene.*» Mt.5,13. På hvilken måte kan en kristen være salt i verden? Ganske enkelt, ved å være annerledes en verden. En kristen har et annet mål, en ny Herre, en ny målestokk, nye tanker om hva som er rett og galt. Derfor gjør en kristen sin funksjon her i verden ved å være annerledes enn verden.

Hvordan mister saltet sin kraft? Det skjer når vi blir verdsliggjorte, og skikker oss like denne verden. Men det skjer også når en kristen blir så ivrig etter å være alle tilpass, at han ikke tør å si i fra, men vil leve i fred og vennskap med alle.

Vi leser i Mt.14,3ff om da døperen Johannes refset Herodes, fordi han hadde tatt konen til broren sin. «*Det er deg ikke tilatt å ha henne*» (v.4). Da ble Johannes halshogt. Han kunne latt være å sagt noe, og dermed hindret forfølgelse. Men han

måtte si det Guds ord sier. Dette vil koste mye for mange, men Jesus har sagt at det vil gå slik. Jakob 4.4.

Vårt rike er i himlen

Så sies det videre der at Kristus skal være «*konge på Sion*» (v.6). Sion er et navn som brukes om Jerusalem, Davids stad. 2.Sam.5,7. I det Gamle Testamentet er det en rekke løfter knyttet til Sion og Sions berg. «*Fra Sion, skjønnhetens krone, stråler Gud fram*» Salme 50,2. jfr. Es.2,2f Nå er det ikke byen Jerusalem i bokstavelig betydning det er tale om, men det tales om et åndelig rike. I NT brukes Sion om det himmelske Jerusalem. Åpb.14,1.

I Salme 87 står det om å ha en borgerrett i Sions stad. En borgerrett som har sitt opphav at en er født der. I Rogaland spurte ofte forkynnerene: Er han fødde? Med det mente de: Er han frelst? Det er kun de som har en borgerrett i Sion.

«*For vårt rike er i himlen*» Fil.3,20. Der er vårt borgersamfunn. Det er håpet for de kristne. Men det er bare de som er født av Gud som hører til der.

De «fødde» er de som har funnet Jesus som sin eneste skatt, trøst og redning. Det er fordi Jesus tok bort alle våre synder, og oppfylte alle lovens plikter i vårt sted. Og han synger følgende:

«*Det kommer, Jesus, blot fra dig; kun du er værdig frydesangen, du gav dit dyre blod for mig og er for mig til Gud indgangen. I al min største usselhed har jeg dog fuld retfærdighed blot derved.*»

Her tales det om Kristus som har rett på en arv (v.8). Hvem er det? Det står i Ap.Gj.15,14 «*hvordan Gud fra først av sørget for å ta ut av hedningene et folk for sitt navn*». Blant disse hedningefolkene er du som tror på Jesus. «*Begjær av meg*» sier salmen her. Dette begjærret av Sønnen får vi vite i Joh.17,24 «*Jeg vil*», jeg krever, jeg forlanger, jeg setter alt inn på, at alle som tror på meg skal være der jeg er, for at de skal få se min herlighet.

Salme 8

«*Når jeg ser din himmel, dine fingrers verk, månen og stjernene som du har satt der*» (v.4). Det står i Kol.1,17 at «*han er før alle ting*» Jesus er før alle ting. Dette gjelder både Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.

«*Fra evighet er jeg blitt innsatt, fra begynnelsen, før jorden var til*» Ord.8,23. Før noe var skapt, er det noe som har vært til. Det er Jesus. Joh.1,1-3,14; Hebr.1,8-10.

Menneske - Jesus Kristus

«*Hva er da et menneske at du kommer ham i hu, en menneskesønn, at du ser til ham!*» (v.5). I Hebr.2,6-9, får vi høre at dette mennesket er Jesus. Han er slik som et menneske skal være etter Guds ord. Det gikk galt med oss i syndefallet. Vi kom i djævelens *snare*. Fra å være en Guds venner, ble vi Guds fiender. Og synden i oss er blitt en makt. Slik er mennesket blitt etter syndefallet. Det er ikke slik at det bare har blitt et brist i vårt gudsforhold. Det har skjedd mer enn at mennesket er svake og skrøpelige overfor Gud. Menneskets død i forholdet til Gud. Mt.8,22 - Ef.2,1. Men «*det som var umulig for loven, fordi den var makteslös på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet*» Rom.8,3. Her har vi det fullkomne mennesket som i alle ting ble sine brødre like. Hebr.2,17. Han «*er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd*» Hebr.4,15.

Så skal du vite det, at hele Jesu liv er ditt. Det rekkes deg ved troen på ham.

«Han som skrider fram over hele firmamentet og ikke trenger til at noen leder hans hånd, han måtte som vi lære å stabbe og gå. Han som skaper himmel og jord ved sitt ord, måtte som vi, lære å tale sitt eget språk. Han som uten hender kan styre alle ting, han måtte, som vi, lære å bruke hendene til jordisk arbeid. Han som uten vanskelighet eller anstrengelse oppholder alt det som er skapt, han måtte som menneske arbeide seg trett og svett. Han som ikke frister noen og heller ikke fristes av noe, han måtte som menneske utstå de sværeste fristelser. Han som er evig uødelig i sin opphøyede majestet, han måtte som menneske snake synderens elendige død»

(Olav Valen-Sendstad).

GUDS ORD OG LØFTER

Fornedrelsen

Uttrykket «lite» er tidsbegrenset. (v.6) Det betyr for en liten stund. Jesus sier i Joh.10,30 «Jeg og Faderen, vi er ett». Det er ingen rangforskjell i Guddommen mellom Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Men nå sies det at Jesus er blitt stilt lavere for en liten stund. Det er fornedrelsen vi møter her.

«*Han som, da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse. Og da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han seg selv og ble lydig til døden - ja, døden på korset.*» Fil.2,6-8.

Hva bestod Jesu fornedrelse i? Den bestod ikke i at han ble et menneske. Det var nødvendig.

«*Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss*» Gal.3,13. «*Men det behaget Herren å knuse ham. Ham slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer*» Es.53,10.

Dette er fornedrelsen, at han ble behandlet som en synder i vårt sted.

Dette varte bare en kort tid. Så reiste Gud han opp igjen, og kronet han med herlighet og ære. (v.6). Det samme skal Herren gjøre med deg som tror på Jesus. Så skal du for evig være sammen med Jesus.

Salme 45

Denne salmen handler om en konge (v.2) Hvem denne kongen er, ser vi av v.7. Når vi sammenligner dette verset med Hebr.1,8f ser vi at det er Kristus.

Kongen (v.2-9)

Her får vi en beskrivelse av vår frelser. (v.3) Vanligvis når vi skal tegne et bilde av Jesus, blir det den lidende Kristus. Det er sant. Vi må aldri glemme hva det har kostet Jesus å frlse oss fra død og evig fortapelse.

Vi leser om ypperstepresten i den gamle pakt at han ble «*innsatt for å bære fram gaver og offer. Derfor er det nødvendig at også han har noe å frambrære*» Hebr.8,3. Hva måtte Jesus bære fram? Han «*bar seg selv fram for Gud som et lyteløst offer*» Hebr.9,14. Og «*det gjorde han én gang for alle da han ofret seg selv*» Hebr.7,27.

jfr. Ef.5,2. Denne veien gikk han lydig. I Jesus er synden sonet, loven oppfylt, syndefallet gjenopprette.

«*Thi blodet, han utgød, det gælder dog mer end alle de synder, du føler og ser under smerte. Og vid, at hvad Jesus har taget på sig, det kaster han aldrig tilbage på dig - det er borte!*»

Men her ser vi en annen side av Jesus. «*Du er den fagreste blandt menneskenes barn*» (v.3). Vi synger i en sang: «*Den skjønneste er han av alle, Guds herlighets bilde på jord*» jfr. Joh.1,14

«*For i ham bor hele guddommens fylde legemlig*» Kol.2,9 - 1,19.

Hos ham er nåde «utgytt på dine lepper». (v.3). Det er kun i Jesus, det er nåde å få. «For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus» Joh.1,17. Nåde er det stikk motsatte av hva vi har fortjent. Nåde er at Gud, for Jesu skyld, tilgir deg alle dine synder. Nåde betyr gunst, yndest, velbehag. Det er ordet velbehag vi møter i 5.Mos.7,7. «*Ikke fordi dere var større enn alle andre folk, fant Herren behag i dere, så han utvalgte dere. For dere er det minste av alle folkene. Men fordi Herren elsket dere.*» Det var grunnen! Det er ikke bare det, at vi har fått nåde. Men «av hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde» Joh.1,16.

Gud avslører synden

«*Dine piler er hvesset*» (v.6). Det er ikke bare djevelen som har piler. Gud har også piler, som vi ser her. Salme 38,3 - Es.49,2.

Vi leser at David både drev hor og myrdet. Så kom Gud til David gjennom Natan, og sa: «*Du er mannen*», så ble David avslørt, og han måtte erkjenne sin synd. Det var Guds pil som traff blink. Lar du Guds pil få treffe deg? I Salme 36,2,3 står det at «*Synden taler til den uguadelige i hans hjertets innerste. Det er ingen frykt for Gud hos ham. For en smigrer ham i hans øyne ved å finne hans synd, ved å hate ham.*» Her legger vi merke til at synden opererer med to ansikter. Først vil synden komme og smigre og lokke. Siden, når du har falt, kommer den med bebreidelser. Josva 7,21. Det begynte med hemmelige tanker i hjertet. Så ble det til handling. Hvis du tar det for lettvint med synden, og ikke dømmer dine syndige tanker som synd,

så vil ondskapens krefter til slutt ta deg, og føre deg ut i en evig død og fortapelse. Jakob 1,13-16.

Bruden (v.10-16)

«Overmåte herlig er kongedatteren der inne. Hennes kledning er gjennomvevd med gull» (v.14). Fordi bruden var kledd slik, fikk hun gå inn i kongens slott. (v.15,16). Det som gjør oss til en kristen, er en kledning. Uten denne kledning, er vi ikke frelst. Det var det den bortkomne sønn fikk, da han vendte hjem. Lk.15,22.

I Mt.22,1-14 får vi høre om noen som var kommet inn i bryllupshuset uten bryllupsklær. Han ble kastet «ut i mørket utenfor! Der skal de gråte og skjære tanner» (v.13). Dette skildrer ikke himmelen, for ingen kommer inn i himmelen ved en feiltagelse og blir kastet ut. Men dette skildrer livet her på jord, der mange gir seg ut for å være kristne, uten å være det. Men han hadde sagt ja til innbydelsen. Er det ikke nok å si ja til Jesus for å bli frelst? Nei vil Jesus si oss her. Spørsmålet er om du er bryllupskledd.

Hva slags kledning må jeg eie og ha for å komme inn i himmelen? Denne drakten er Jesus. Det er Kristi rettferdighet og syndenes forlatelse. ●

Det ser vi i Es.61,10. Først leser vi at Jesus skildrer den frelse han kommer for å bringe til Sion, og så synger Sion tilbake til ham: «*Jeg vil glede meg i Herren, min sjel skal fryde seg i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt, i rettferdigethets kappe har han svøpt meg - lik brudgommen, som setter på seg en lue prektig som prestens, og lik bruden, som pryder seg med sine smykker.*»

Det samme ser vi Sak.3,3-4. «*Men Josva var kledd i skitne klær der han stod for engelens åsyn. Og engelen tok til orde og sa til dem som stod foran ham: Ta de skitne klærne av ham! Og til ham selv sa han: Se, jeg tar din misgjerning bort fra deg og kler deg i høytidsklær.*»

«*Jeg vet en drakt mot hviken blekner all verdens prakt og herlighet, som hver en synder smykkes med, når Gud ham Sønnens blod tilregner. En drakt så yndig og så pryd, som skjuler syndere for Gud. En drakt for brudeskaren*»

Så skal jeg stå for Gud i Jesus, fordi Kristus er mitt liv. Kol.3,4. Jeg er iført hans liv, hans renhet, lydighet, hellighet. I Salme 45,16 sies det om de som var kledd slik, «*de ledes fram med fryd og jubel, de går inn i kongens slott.*» Det skal også vi få gjøre, og så er vi hjemme og berget for evig. ●

Betal årskontingenten

I dette siste nummeret av Bibelsk Tro 1997 vil vi gjerne takke for forbønn, omtanke og gaver til bladet.

Vi håper dere setter pris på tidsskriftet og fortsatt ønsker å få det tilsendt.

I dette bladet vil du finne en giroblankett. Det minner deg om at det er tid for fornyelse av abonnementet.

Mottatt, men ikke betalt?

Noen har bestilt bladet, men ikke betalt. En påminnelse også til dere. Selvsagt går det an å sende bladpengene for 1997 og 1998 på samme giroblankett.

Rimelig

Årsabonnement kostar kr 120,- (studenter kr 100,-).

Gaveabonnement

Hvorfor ikke gi Bibelsk Tro som en gave til slekt og/eller venner? Skriv til oss, og vi sender også nr 6/1997 til mottakeren av gaveabonnementet.

Bankgironummer, norsk og dansk postgironummer finner du på side 1.

Red.

Kirkens forhold til Israel

Av Samuel Roswall, fra Ordet og Israel nr 1/97

Samuel Roswall skriver i denne artikkelen om hvordan bevegelsen «Ordet og Israel» skal plasseres teologisk.

Tradisjonelt har det – litt forenklet – vært fire forskjellige måter å beskrive kirkens forståelse av og forholdet til Israel på. Disse fire kan vi grovt sett dele opp i to hovedgrupper. Det ser da slik ut:

1.a. To-paktsteologien, som går ut på at hedninger frelses ved troen på Jesus, mens jødene har sin egen vei til Gud. Med de to paktene tenkes det på Golgata og Sinai.

1.b. Erstatningsteologien, der synspunktet er at kirken har overtatt både Guds løfter til Israel og den oppgaven Gud har kalt Israel til.

Felles for disse to er – så langt vi ser det – at de har skriftens ord mot seg.

2.a. Den eskatologiske forståelsen, som innebærer at hele Israel en dag skal bli frelst. Men det tar Gud seg av ved sitt inngrep i endetiden.

2.b. Den misjonerende forståelsen, som betyr at kirkens oppgave overfor Israel er å drive misjon – ikke nødvendigvis som «tradisjonell hedningemisjon», men heller ikke nødvendigvis inspirert av talen om Israels plass i Guds frelsesplan.

Felles for disse to er at de har skriftens ord med seg. Så lang vi kan se er de imidlertid mangelfulle hvis de gjensidig utelukker hverandre.

En femte mulighet

Men det er en femte mulighet. Her supplerer holdningene i 2.a og 2.b hverandre. De er da som to hender som ikke står i motsetning til hverandre, men blir ett ved å bli foldet. Her befinner Ordet og Israel seg – og det gjør vi sammen med andre – bl.a. mange messianske jøder.

Vi kan si at vår teologi er som en pendel som svinger fra og tilbake mellom Rom 11,14 (noen i den nåværende tid) og Rom 11,26 (hele Israel ved Herrens komme). Dermed lever vi i en spenning som vi tror er bibelsk. Spenningen betyr at arbeidet i dag bl.a. opprettholdes av en framtidssvisjon. Vi ønsker å holdes fast i et levende – «svingende» – forhold til begge de nevnte bibelord. Forøvrig kan vår forståelse sammenlignes med den «både-og-situasjonen» vi kommer i hvis vi skal svare på om Guds rike er noe nåværende eller noe kommende. ●

Bibeltroskap

Av Fl. Frøkjær-Jensen, fra heftet «Bibeltroskap»

Bibeltroskap er ikke kun troskap mot en del av Bibelen, for eksempel det jeg selv finner vesentlig og relevant – eller det som ikke akkurat nå er i skuddlinjen, det som ikke skurrer alt for ille i det moderne menneskets ører. Nei, bibeltroskap er troskap mot *hele* Bibelen, troskap mot alt hva Guds ord lærer oss, alle deler av den sunne lære.

Eller, for nå å vende tilbake til Nehemias bok: Det er hele muren omkring Jerusalem som skal forsvares, ikke bare en del av den. Som på Nehemias tid kan det være forskjellige deler av muren som angripes. Hva gjorde de så den gang? De tenkte ikke at det var mindre viktige partier av muren, hvor en sprekk vel ikke kunne gjøre så farlig. Nei, der hvor

angrepet satte inn, blåste de til samling og tok kampen opp.

Det samme skal vi gjøre i dag. Vi skal ikke tro at det er steder i muren, der det ikke gjør så mye om det kommer en sprekk. Nei, overalt hvor Guds ords sannhet angripes, der skal det kjempes.

For hver sprekk er farlig. Det er aldri bare en detalj. Det er hver gang en åpning i muren som kan bli skjebnesvanger, fordi vi har en resolutt motstander, som ikke lar en slik sjanse gå fra seg. Han, som står bak alle de forskjellig angrepene på den sunne lære, selv motstanderen av evangeliets sannhet, Djevelen betenker seg ikke på å trenge inn overalt hvor det kommer en sprekk – for å forgifte troen og drepe åndelig liv. ●

Herren er min styrke og lovsang

Av Karl Magne Helgebostad

Se, Gud er min frelse! Jeg er trygg og frykter ikke. For Herren Herren er min styrke og lovsang. Han ble meg til frelse. Dere skal øse vann med glede av frelsens kilder. Og dere skal si på den dag: Takk Herren! Påkall hans navn! Kunngjør hans gjerninger blant folkene, forkynn at hans navn er opphøyet! Syng Herrens pris, for herlige ting har han gjort! La hele jorden få vite det! Rop høyt og juble, dere som bor på Sion! Stor er Israels Hellige midt iblant dere!

(Jes 12,2-6)

Gud har flere ganger ført meg inn i, menneskelig talt, håpløse situasjoner, der nesten ingen regnet med at jeg skulle komme fra det uten å bli knekket både menneskelig og åndelig. Jeg hadde sterke krefter mot meg, endog fra troens egne folk! Da fikk Herren og han alene være min styrke, og han gjorde det utrolige gjennom mitt liv, tross alle onde spådommer. – Når det ikke lenger var grunn til lovsang, ble Herren selv – og Han alene – min lovsang, midt i trengslene og håpløsheten. Det kan ei forklares. Det kan blott erfaras.

I en tysk oversettelse av Rom 4,18 står det, i norsk språkdrakt: «Han [Abraham]

Legg merke til at det står at Gud er min frelse. Gud er både frelsens grunn og frelsens, både når det gjelder omvendelsen og utviklingen av vårt liv med Gud – hele livet til vi er hjemme hos Jesus. Ja, det gjelder også vårt liv som kristne samfunnsborgere under alle forhold som møter oss i livet. Hvor godt at Gud er både begynnelsen, fortsettelsen og enden. Da blir vi trygge og frykter ikke. Det gjelder å la seg lede av Herren.

Legg også merke til begrunnelsen: «*Herren er min styrke og min lovsang*». Det er et ord til deg som kjenner deg veik både som kristen og som kristent medlem av det borgerlige samfunnet. Du møter kanskje krav som du, menneskelig talt, ikke kan mestre.

Gud har flere ganger ført meg inn i, menneskelig talt, håpløse situasjoner, der nesten ingen regnet med at jeg skulle komme fra det uten å bli knekket både menneskelig og åndelig. Jeg

hadde sterke krefter mot meg, endog fra troens egne folk! Da fikk Herren og han alene være min styrke, og han gjorde det utrolige gjennom mitt liv, tross alle onde spådommer. – Når det ikke lenger var grunn til lovsang, ble Herren selv – og Han alene – min lovsang, midt i trengslene og håpløsheten. Det kan ei forklares. Det kan blott erfaras.

trodde med håp, da det ikke var noe å håpe på». Da ble Herren selv Abrahams håp. Når Herren så at menneskelige forhåpninger, uten at jeg visste det selv, holdt på å bli min avgud, tok Herren den fra meg, men han tok aldri Jesus fra meg! Når alt håp var borte, ble Herren selv mitt håp, og det har aldri sviktet!

Mitt ankerfeste i tunge tider har særlig vært Jes 40,30-31; Jes 42,16; Jes 45,2-3 og 2Kor 4,15. Salige vandring sammen med Herren uten å ha annet enn Herren å regne med. Bli med du også, og du skal kanskje få mye å fortelle om Jesus til andre, som trenger å høre om han!

Ei stund – jeg husker ikke hvor lenge – var trengslene så store at jeg måtte be med tårer om å få beholde min forstand. Da møtte Gud meg med Salme 118,17: «*Jeg skal ikke dø, men leve og fortelle om Herrens gjerninger*.» Jeg ble så glad, blandet med smerte som varte enda ei tid. For gleden ble glede i Herren! Jeg så for mitt indre blikk at dette var utdannelse for å fortelle om Herrens gjerninger!

Det er i slike harde tider vi får fatte noe av at «*Gud ga oss ikke motløshets ånd, men krafts og kjærlighets og sindighets Ånd*» (2Tim 1,7).

«*Nå gleder jeg meg over mine lidelser for dere. Det som ennå mangler i Kristus-lidelser, [ikke Kristi lidelser] det utfyller jeg på mitt eget kjød, for hans legeme, som er menigheten*» (Kol 1,24).

For å bli bevart i dette «himmelske synet», trenger jeg stadig Guds nåde, så det ikke bare blir minner fra gamle dager!

– Bare Gud kan bevare meg! Vær med å be om det! ●

Evangeliet er ikke et løfte, men et budskap om et løfte som allerede er oppfylt.

(Carl O. Rosenius)

BOKMELDING

«En tid som vår»

Av Reidar Eriksen

Gutterm Raens bok har fått tittelen "En tid som vår – lærdommer fra Dommernes bok og Ruts bok".

Gjennom denne boka har Raen gitt oss et nyttig bidrag til en aktuell forståelse av budskapet i Det gamle Testamentet. Bokens tittel sier at noe av hensikten med den er å vise hvordan historien på mange måter gjentar seg. Mennesket er det samme til alle tider og står i det samme ansvar- og avhengighetsforhold til sin Skaper og Herre. Derfor kan vi nåtidsmennesker dra lærdom og nytte av å lese om hvordan Gud ledet sitt utvalgte folk i gammel tid.

Dommernes bok og Ruts bok er begge historiske fortellinger om hvordan Israels folk innrettet seg den første tiden i løftets land etter at Josva hadde fullført sitt oppdrag og inntatt landet. Vi leser om sterke brytningstider under folkets møte med og omgang med de hedenske folk som var landets tidligere beboere.

Folkets ve og vel var avhengig av dets forhold til Gud. Påvirkningen fra hedningene skapte forvirring og utroskap mot Guds bud og ordninger fordi Israel ikke tok et radikalt brudd med hedenskapet, men tvert om tok del i avgudsdyrkelsen – Dette førte til mye smerte og lidelse fordi det nedkalte Guds straffedom. – Men like vel forkastet ikke Gud sitt utvalgte folk. Han tok seg av dem og gjennomførte sin plan med dem gjennom sine trofaste venner.

Den vakre fortellingen i Ruts bok om de to kvinnene – Naomi og Rut – viser hvordan Gud var nær sine og gjennom dem videreførte sin frelsesplan.

Disse gamle historiefortellingene inneholder altså mer enn beretningen om Israels folk i gammel tid. Gud er den som leder historiens gang. Hans velsignelse hviler over det folk som gir akt på Herrens bud og innretter seg etter dem. Men hvor folket vender Gud ryggen og forakrer Hans vilje uteblir ikke forbannelsen. – Slik sett er Israels folks historie framtidsrettet og har noe å si oss i vårt eget Samfunn og i vår egen tid. Den stiller

oss spørsmål om vårt eget forhold til Gud og Hans gode vilje.

Det er dette Gutterm Raen vil understreke i sin nye bok. Gjennom flere parallelle trekker han fram nettopp likheten mellom den gamle historien og vår egen tid.

En tid som vår er ingen fortolkning av Dommernes bok og Ruts bok. Men den gir oss verdifulle tanker om hvordan vi kan trekke lærdom fra budskapet Det gamle Testamentet og lese det på en ny og engasjerende måte.

Boka er med sine 100 sider oversiktlig og lettlest i en lett forståelig språkdrakt. Boka er varmt å anbefale for den interesserte bibelleser. ●

Vi anbefaler...

Av Gutterm Raen

Hans Haugland:

«Barnedåpen er bibelsk»

(AKF, Boks 196, 4660 Evje, 66 s., hft.)

Dette er en meget klar og fint pedagogisk tilrettelagt gjennomgang av læren om dåpen. Det er godt at AKF har trykt opp igjen dette heftet (som først utkom i 1945).

Aksel Valen-Sendstad:

«Guds Ånd og vår ånd»

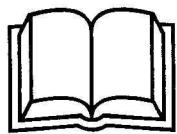
(Luther Forlag, 1997, 154 s., hft.)

En oversikt over Bibelens lære om Den hellige Ånd, og påvisning av at mange moderne former for åndelighet i virkeligheten er avgudsdyrkelse (enten de har et katolsk, liberalt, karismatisk eller annet fortegn), fordi de dyrker menneskets egen ånd. Klar veiledning om hvordan en kan skjelne rett angående dette viktige spørsmålet. ●

Napp ut bladets midtsider med bibel-leseplanen for ett år.
Brett hver side en gang - slik at du får en folder med fire sider.
Lykke til med både bretting og lesing!

Bibel- leseplan

Gjennom Bibelen
på ett år

α - ω

*Den som akter på ordet, skal finne lykke.
Og den som setter sin lit til Herren, er salig.
Ordsp 16,20*

En måte å bli bedre kjent med innholdet i Bibelen på, er å lese den fortløpende. Både dette og det å studere den mer inngående, kan gjøres på flere måter.

Denne bibelleseplanen vil være en hjelp til å lese igjennom hele Bibelen på ett år. Det vil si at en leser om lag tre kapitler hver dag - eller litt flere dersom det er tale om korte kapitler. Oftest er det tale om to kapitler fra Det gamle testamente og ett fra Det nye testamente eller fra Salmenes bok.

Dato	Det gamle testamente	Det nye testamente /Salmene
1. jan.	1 Mos 1-2	Matt 1
2. jan.	1 Mos 3-4	Matt 2
3. jan.	1 Mos 5-6	Matt 3
4. jan.	1 Mos 7-8	Matt 4
5. jan.	1 Mos 9-10	Matt 5
6. jan.	1 Mos 11-12	Matt 6
7. jan.	1 Mos 13-14	Matt 7
8. jan.	1 Mos 15-16	Matt 8
9. jan.	1 Mos 17-18	Matt 9
10. jan.	1 Mos 19-20	Matt 10
11. jan.	1 Mos 21-22	Matt 11
12. jan.	1 Mos 23-24	Matt 12
13. jan.	1 Mos 25-26	Matt 13
14. jan.	1 Mos 27-28	Matt 14
15. jan.	1 Mos 29-30	Matt 15
16. jan.	1 Mos 31-32	Matt 16
17. jan.	1 Mos 33-34	Matt 17
18. jan.	1 Mos 35-36	Matt 18
19. jan.	1 Mos 37-38	Matt 19
20. jan.	1 Mos 39-40	Matt 20
21. jan.	1 Mos 41-42	Matt 21
22. jan.	1 Mos 43-44	Matt 22
23. jan.	1 Mos 45-46	Matt 23
24. jan.	1 Mos 47-48	Matt 24
25. jan.	1 Mos 49-50	Matt 25
26. jan.	2 Mos 1-2	Matt 26
27. jan.	2 Mos 3-4	Matt 27
28. jan.	2 Mos 5-6	Matt 28
29. jan.	2 Mos 7-8	Mark 1
30. jan.	2 Mos 9-10	Mark 2
31. jan.	2 Mos 11-12	Mark 3
1. feb.	2 Mos 13-14	Mark 4
2. feb.	2 Mos 15-16	Mark 5
3. feb.	2 Mos 17-18	Mark 6
4. feb.	2 Mos 19-20	Mark 7
5. feb.	2 Mos 21-22	Mark 8
6. feb.	2 Mos 23-24	Mark 9
7. feb.	2 Mos 25-26	Mark 10
8. feb.	2 Mos 27-28	Mark 11
9. feb.	2 Mos 29-30	Mark 12
10. feb.	2 Mos 31-32	Mark 13
11. feb.	2 Mos 33-34	Mark 14

Utgitt av
Bibelsk Tro
Pb 264, 4350 Nærø

Dato	GT	NT/Salm	Dato	GT	NT/Salm
12. feb.	2 Mos 35-36	Mark 15	9. april	Josv 11-12	Apg 10
13. feb.	2 Mos 37-38	Mark 16	10. april	Josv 13-14	Apg 11
14. feb.	2 Mos 39-40	Luk 1	11. april	Josv 15-16	Apg 12
15. feb.	3 Mos 1-3	Luk 2	12. april	Josv 17-18	Apg 13
16. feb.	3 Mos 4-5	Luk 3	13. april	Josv 19-20	Apg 14
17. feb.	3 Mos 6-7	Luk 4	14. april	Josv 21-22	Apg 15
18. feb.	3 Mos 8-9	Luk 5	15. april	Josv 23-24	Apg 16
19. feb.	3 Mos 10-11	Luk 6	16. april	Dom 1-2	Apg 17
20. feb.	3 Mos 12-13	Luk 7	17. april	Dom 3-4	Apg 18
21. feb.	3 Mos 14-15	Luk 8	18. april	Dom 5-6	Apg 19
22. feb.	3 Mos 16-17	Luk 9	19. april	Dom 7-8	Apg 20
23. feb.	3 Mos 18-19	Luk 10	20. april	Dom 9-10	Apg 21
24. feb.	3 Mos 20-21	Luk 11	21. april	Dom 11-12	Apg 22
25. feb.	3 Mos 22-23	Luk 12	22. april	Dom 13-14	Apg 23
26. feb.	3 Mos 24-25	Luk 13	23. april	Dom 15-16	Apg 24
27. feb.	3 Mos 26-27	Luk 14	24. april	Dom 17-18	Apg 25
28. feb.	4 Mos 1-2	Luk 15	25. april	Dom 19-21	Apg 26
(29. feb.)	Jes 52-53	Heb 1)	26. april	Rut 1-2	Apg 27
			27. april	Rut 3-4	Apg 28
1. mars	4 Mos 3-4	Luk 16	28. april	1 Sam 1-2	Rom 1
2. mars	4 Mos 5-6	Luk 17	29. april	1 Sam 3-5	Rom 2
3. mars	4 Mos 7-8	Luk 18	30. april	1 Sam 6-7	Rom 3
4. mars	4 Mos 9-10	Luk 19	1. mai	1 Sam 8-9	Rom 4
5. mars	4 Mos 11-12	Luk 20	2. mai	1 Sam 10-11	Rom 5
6. mars	4 Mos 13-14	Luk 21	3. mai	1 Sam 12-13	Rom 6
7. mars	4 Mos 15-16	Luk 22	4. mai	1 Sam 14-15	Rom 7
8. mars	4 Mos 17-18	Luk 23	5. mai	1 Sam 16-17	Rom 8
9. mars	4 Mos 19-20	Luk 24	6. mai	1 Sam 18-19	Rom 9
10. mars	4 Mos 21-22	Joh 1	7. mai	1 Sam 20-21	Rom 10
11. mars	4 Mos 23-24	Joh 2	8. mai	1 Sam 22-23	Rom 11
12. mars	4 Mos 25-26	Joh 3	9. mai	1 Sam 24-25	Rom 12
13. mars	4 Mos 27-28	Joh 4	10. mai	1 Sam 26-27	Rom 13
14. mars	4 Mos 29-30	Joh 5	11. mai	1 Sam 28-29	Rom 14
15. mars	4 Mos 31-32	Joh 6	12. mai	1 Sam 30-31	Rom 15
16. mars	4 Mos 33-34	Joh 7	13. mai	2 Sam 1-2	Rom 16
17. mars	4 Mos 35-36	Joh 8	14. mai	2 Sam 3-4	1 Kor 1
18. mars	5 Mos 1-2	Joh 9	15. mai	2 Sam 5-6	1 Kor 2
19. mars	5 Mos 3-4	Joh 10	16. mai	2 Sam 7-8	1 Kor 3
20. mars	5 Mos 5-6	Joh 11	17. mai	2 Sam 9-10	1 Kor 4
21. mars	5 Mos 7-8	Joh 12	18. mai	2 Sam 11-12	1 Kor 5
22. mars	5 Mos 9-10	Joh 13	19. mai	2 Sam 13-14	1 Kor 6
23. mars	5 Mos 11-12	Joh 14	20. mai	2 Sam 15-16	1 Kor 7
24. mars	5 Mos 13-14	Joh 15	21. mai	2 Sam 17-18	1 Kor 8
25. mars	5 Mos 15-16	Joh 16	22. mai	2 Sam 19-20	1 Kor 9
26. mars	5 Mos 17-18	Joh 17	23. mai	2 Sam 21-22	1 Kor 10
27. mars	5 Mos 19-20	Joh 18	24. mai	2 Sam 23-24	1 Kor 11
28. mars	5 Mos 21-22	Joh 19	25. mai	1 Kg 1-2	1 Kor 12
29. mars	5 Mos 23-24	Joh 20	26. mai	1 Kg 3-4	1 Kor 13
30. mars	5 Mos 25-26	Joh 21	27. mai	1 Kg 5-6	1 Kor 14
31. mars	5 Mos 27-28	Apg 1	28. mai	1 Kg 7-8	1 Kor 15
1. april	5 Mos 29-30	Apg 2	29. mai	1 Kg 9-10	1 Kor 16
2. april	5 Mos 31-32	Apg 3	30. mai	1 Kg 11-12	2 Kor 1
3. april	5 Mos 33-34	Apg 4	31. mai	1 Kg 13-14	2 Kor 2
4. april	Josv 1-2	Apg 5	1. juni	1 Kg 15-16	2 Kor 3
5. april	Josv 3-4	Apg 6	2. juni	1 Kg 17-18	2 Kor 4
6. april	Josv 5-6	Apg 7	3. juni	1 Kg 19-20	2 Kor 5
7. april	Josv 7-8	Apg 8			
8. april	Josv 9-10	Apg 9			

Dato	GT	NT/Salm	Dato	GT	NT/Salm
4. juni	1 Kg 21-22	2 Kor 6	30. juli	Est 1-2	Heb 7
5. juni	2 Kg 1-2	2 Kor 7	31. juli	Est 3-4	Heb 8
6. juni	2 Kg 3-4	2 Kor 8	1. aug.	Est 5-6	Heb 9
7. juni	2 Kg 5-6	2 Kor 9	2. aug.	Est 7-8	Heb 10
8. juni	2 Kg 7-8	2 Kor 10	3. aug.	Est 9-10	Heb 11
9. juni	2 Kg 9-10	2 Kor 11	4. aug.	Job 1-2	Heb 12
10. juni	2 Kg 11-13	2 Kor 12	5. aug.	Job 3-4	Heb 13
11. juni	2 Kg 14-15	2 Kor 13	6. aug.	Job 5-6	Jak 1
12. juni	2 Kg 16-17	Gal 1	7. aug.	Job 7-8	Jak 2
13. juni	2 Kg 18-19	Gal 2	8. aug.	Job 9-10	Jak 3
14. juni	2 Kg 20-21	Gal 3	9. aug.	Job 11-12	Jak 4
15. juni	2 Kg 22-23	Gal 4	10. aug.	Job 13-14	Jak 5
16. juni	2 Kg 24-25	Gal 5	11. aug.	Job 15-16	1 Pet 1
17. juni	1 Krøn 1-2	Gal 6	12. aug.	Job 17-18	1 Pet 2
18. juni	1 Krøn 3-4	Ef 1	13. aug.	Job 19-20	1 Pet 3
19. juni	1 Krøn 5-6	Ef 2	14. aug.	Job 21-22	1 Pet 4
20. juni	1 Krøn 7-8	Ef 3	15. aug.	Job 23-24	1 Pet 5
21. juni	1 Krøn 9-10	Ef 4	16. aug.	Job 25-26	2 Pet 1
22. juni	1 Krøn 11-12	Ef 5	17. aug.	Job 27-28	2 Pet 2
23. juni	1 Krøn 13-15	Ef 6	18. aug.	Job 29-30	2 Pet 3
24. juni	1 Krøn 16-17	Fil 1	19. aug.	Job 31-32	1 Joh 1
25. juni	1 Krøn 18-19	Fil 2	20. aug.	Job 33-34	1 Joh 2
26. juni	1 Krøn 20-21	Fil 3	21. aug.	Job 35-36	1 Joh 3
27. juni	1 Krøn 22-23	Fil 4	22. aug.	Job 37-38	1 Joh 4
28. juni	1 Krøn 24-25	Kol 1	23. aug.	Job 39-40	1 Joh 5
29. juni	1 Krøn 26-27	Kol 2	24. aug.	Job 41-42	2 Joh
30. juni	1 Krøn 28-29	Kol 3	25. aug.	Ordsp 1-2	3 Joh
1. juli	2 Krøn 1-2	Kol 4	26. aug.	Ordsp 3-4	Jud
2. juli	2 Krøn 3-4	1 Tess 1	27. aug.	Ordsp 5-6	Åpenb 1
3. juli	2 Krøn 5-6	1 Tess 2	28. aug.	Ordsp 7-8	Åpenb 2
4. juli	2 Krøn 7-8	1 Tess 3	29. aug.	Ordsp 9-10	Åpenb 3
5. juli	2 Krøn 9-10	1 Tess 4	30. aug.	Ordsp 11-12	Åpenb 4
6. juli	2 Krøn 11-12	1 Tess 5	31. aug.	Ordsp 13-14	Åpenb 5
7. juli	2 Krøn 13-14	2 Tess 1	1. sept.	Ordsp 15-16	Åpenb 6
8. juli	2 Krøn 15-16	2 Tess 2	2. sept.	Ordsp 17-18	Åpenb 7
9. juli	2 Krøn 17-18	2 Tess 3	3. sept.	Ordsp 19-20	Åpenb 8
10. juli	2 Krøn 19-20	1 Tim 1	4. sept.	Ordsp 21-22	Åpenb 9
11. juli	2 Krøn 21-22	1 Tim 2	5. sept.	Ordsp 23-24	Åpenb 10
12. juli	2 Krøn 23-24	1 Tim 3	6. sept.	Ordsp 25-26	Åpenb 11
13. juli	2 Krøn 25-26	1 Tim 4	7. sept.	Ordsp 27-28	Åpenb 12
14. juli	2 Krøn 27-28	1 Tim 5	8. sept.	Ordsp 29-30	Åpenb 13
15. juli	2 Krøn 29-30	1 Tim 6	9. sept.	Ord 31; Pred 1	Åpenb 14
16. juli	2 Krøn 31-32	2 Tim 1	10. sept.	Pred 2-3	Åpenb 15
17. juli	2 Krøn 33-34	2 Tim 2	11. sept.	Pred 4-5	Åpenb 16
18. juli	2 Krøn 35-36	2 Tim 3	12. sept.	Pred 6-7	Åpenb 17
19. juli	Esr 1- 2	2 Tim 4	13. sept.	Pred 8-9	Åpenb 18
20. juli	Esr 3-4	Tit 1	14. sept.	Pred 10-12	Åpenb 19
21. juli	Esr 5-6	Tit 2	15. sept.	Høys 1-3	Åpenb 20
22. juli	Esr 7-8	Tit 3	16. sept.	Høys 4-6	Åpenb 21
23. juli	Esr 9-10	Filem	17. sept.	Høys 7-8	Åpenb 22
24. juli	Neh 1-3	Heb 1	18. sept.	Jes 1-3	Salm 1
25. juli	Neh 4-5	Heb 2	19. sept.	Jes 4-6	Salm 2
26. juli	Neh 6-7	Heb 3	20. sept.	Jes 7-9	Salm 3
27. juli	Neh 8-9	Heb 4	21. sept.	Jes 10-12	Salm 4-5
28. juli	Neh 10-11	Heb 5	22. sept.	Jes 13-15	Salm 6
29. juli	Neh 12-13	Heb 6			

Dato	GT	NT/Salm	Dato	GT	NT/Salm
23. sept.	Jes 16-18	Salm 7	14. nov.	Esek 6-7	Salm 79-80
24. sept.	Jes 19-21	Salm 8	15. nov.	Esek 8-10	Salm 81-82
25. sept.	Jes 22-24	Salm 9	16. nov.	Esek 11-12	Salm 83
26. sept.	Jes 25-27	Salm 10	17. nov.	Esek 13-14	Salm 84-85
27. sept.	Jes 28-29	Salm 11	18. nov.	Esek 15-16	Salm 86
28. sept.	Jes 30-32	Salm 12-13	19. nov.	Esek 17-18	Salm 87-88
29. sept.	Jes 33-35	Salm 14-15	20. nov.	Esek 19-20	Salm 89
30. sept.	Jes 36-39	Salm 16	21. nov.	Esek 21-22	Salm 90
			22. nov.	Esek 23-24	Salm 91
1. okt.	Jes 40-41	Salm 17	23. nov.	Esek 25-27	Salm 92-93
2. okt.	Jes 42-44	Salm 18	24. nov.	Esek 28-29	Salm 94-95
3. okt.	Jes 45-46	Salm 19	25. nov.	Esek 30-31	Salm 96-97
4. okt.	Jes 47-48	Salm 20-21	26. nov.	Esek 32-33	Salm 98-99
5. okt.	Jes 49-50	Salm 22	27. nov.	Esek 34-35	Salm 100-101
6. okt.	Jes 51-52	Salm 23-24	28. nov.	Esek 36-37	Salm 102
7. okt.	Jes 53-54	Salm 25	29. nov.	Esek 38-39	Salm 103
8. okt.	Jes 55-56	Salm 26	30. nov.	Esek 40-41	Salm 104
9. okt.	Jes 57-58	Salm 27-28			
10. okt.	Jes 59-60	Salm 29-30	1. des.	Esek 42-43	Salm 105
11. okt.	Jes 61-62	Salm 31	2. des.	Esek 44-46	Salm 106
12. okt.	Jes 63-64	Salm 32	3. des.	Esek 47-48	Salm 107
13. okt.	Jes 65-66	Salm 33	4. des.	Dan 1-2	Salm 108
14. okt.	Jer 1-2	Salm 34	5. des.	Dan 3-4	Salm 109
15. okt.	Jer 3-4	Salm 35	6. des.	Dan 5-6	Salm 110-111
16. okt.	Jer 5-6	Salm 36	7. des.	Dan 7-9	Salm 112-114
17. okt.	Jer 7-8	Salm 37	8. des.	Dan 10-12	Salm 115
18. okt.	Jer 9-10	Salm 38-39	9. des.	Hos 1-3	Salm 116-117
19. okt.	Jer 11-12	Salm 40-41	10. des.	Hos 4-6	Salm 118
20. okt.	Jer 13-14	Salm 42-43	11. des.	Hos 7-8	Salm 119,1-32
21. okt.	Jer 15-16	Salm 44	12. des.	Hos 9-11	Salm 119 v 33-64
22. okt.	Jer 17-18	Salm 45-46	13. des.	Hos 12-14	Salm 119 v 65-88
23. okt.	Jer 19-20	Salm 47-48	14. des.	Joel 1-3	Salm 119 v 89-112
24. okt.	Jer 21-22	Salm 49	15. des.	Am 1-4	Salm 119 v 113-144
25. okt.	Jer 23-24	Salm 50	16. des.	Am 5-7	Salm 119 v 145-176
26. okt.	Jer 25-26	Salm 51	17. des.	Am 8-9; Obad	Salm 120-122
27. okt.	Jer 27-28	Salm 52-54	18. des.	Jon 1-4	Salm 123-125
28. okt.	Jer 29-30	Salm 55	19. des.	Mik 1-3	Salm 126-128
29. okt.	Jer 31-32	Salm 56	20. des.	Mik 4-5	Salm 129-131
30. okt.	Jer 33-34	Salm 57-58	21. des.	Mik 6-7	Salm 132-133
31. okt.	Jer 35-36	Salm 59	22. des.	Nah 1-3	Salm 134-135
			23. des.	Hab 1-3	Salm 136
1. nov.	Jer 37-38	Salm 60-61	24. des.	Sef 1-3	Salm 137-138
2. nov.	Jer 39-40	Salm 62-63	25. des.	Hag 1-2	Salm 139
3. nov.	Jer 41-42	Salm 64-65	26. des.	Sak 1-3	Salm 140-141
4. nov.	Jer 43-44	Salm 66-67	27. des.	Sak 4-6	Salm 142-143
5. nov.	Jer 45-46	Salm 68	28. des.	Sak 7-8	Salm 144
6. nov.	Jer 47-48	Salm 69	29. des.	Sak 9-11	Salm 145
7. nov.	Jer 49-50	Salm 70-71	30. des.	Sak 12-14	Salm 146-147
8. nov.	Jer 51-52	Salm 72	31. des.	Mal 1-4	Salm 148-150
9. nov.	Klaces 1-2	Salm 73			
10. nov.	Klaces 3-4	Salm 74			
11. nov.	Klaces 5; Esek 1	Salm 75-76			
12. nov.	Esek 2-3	Salm 77			
13. nov.	Esek 4-5	Salm 78			

Julesalme

Av Gunnar Holth

Julesalmen – festsalmen – som sieres nedenfor er skrevet av Gerhard Tersteegen. Han regnes som Tysklands fremste lyriker etter Luther og Gerhardt.

Personlig setter jeg denne julesalmen høyt. Det er derfor en glede å løfte den fram, slik vi finner den i Landstads reviderte, men med visse justeringer. (Tone: Lover den Herre.)

Det er ellers grunn til å merke seg at det er 300 år siden Tersteegen ble født (1697 – 1769).

- La meg også nevne at bl.a. salmen med "nattverdverset" er skrevet av samme forfatter. ("Kom, la oss kjærlig vandre...")

*Synger for Herren og jubler, I himmelske hære!
Takker vår Frelser, opphoyer og giver ham ære!
Se det som her nå så forunderlig skjer:
Gud vil et menneske være!*

*Synger for Herren og jubler, all jorderiks ender!
Gud seg til syndere arme miskunnelig vender!
Nåde og fred sender han til oss her ned.
Gled deg, du hjord, som ham kjenner!*

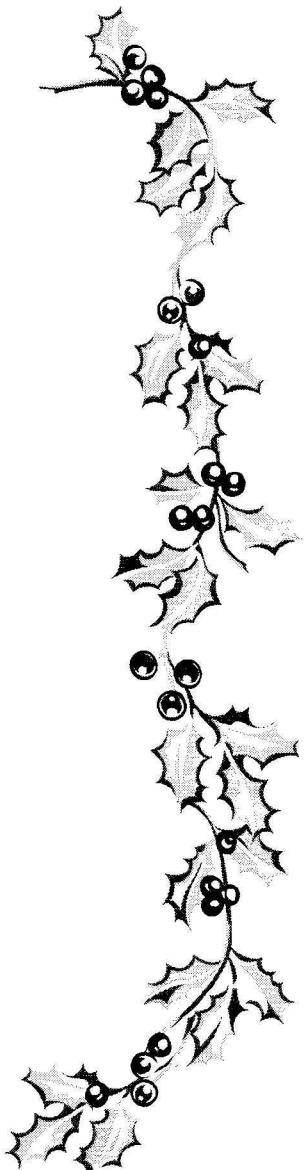
*Tenk hvilket under at Gud kommer til oss her nede!
Tenk hvilket offer den kostet, vår evige glede!
Jesus er født! Skaden for evig er bøtt.
Tie, hver sjel, og tilbede!*

*Gud åpenbaret i kjødet, hvem kan det utgrunne?
Himmeriks dører opplukkes i største nøds stunde!
Gud selv er her! Skynde seg til ham enhver!
Nådig han vil seg miskunne!*

*Har du, o Jesus, da også på meg villet tenke?
Vil du ditt hjerte meg fullt av forbarmelse skjenke?
Hvor må jeg da være så inderlig glad,
at ingen sorg meg kan krenke!*

*Herlighets konge, i miskunn du ned til meg stiger.
Fullt av din godhet mitt hjerte i møte deg higer.
Herre, du er den jeg alene har kjær.
Evig all synd jeg avsiger.*

*O min Immanuel, kom i mitt hjerte å fødes!
Kom, du min Frelser, med deg skal jeg aldri forstøtes!
Lev du i meg! Gjør meg til ett nå med deg.
Gud signe dagen vi møtes!*

Musikk i NLM – UL'97

Av Eivind Gjerde

Hva skjer med Misjonssambandets ungdomsarbeid? Det er et spørsmål som mange med dyp uro stiller seg. To såkalte kristne pop- og rockegrupper deltok på Ungdommens Landsmøte (UL) på Ekebergsløtta i Oslo i sommer. Gruppen Res-Q brukte røyk og fargelys og høyt lydvolum under konserten fredag kveld. Den musikken som ble presentert der var helt utenkelig i Misjonssambandet for kort tid tilbake. Reaksjonene i for- og etterkant har vært mange og sterke. Nå var programmet for UL gjennomgått i detalj av Hovedstyret på forhånd og godkjent av det. Desto merkeligere er det da å se hvordan det hele ble. Visste Hovedstyret egentlig hva de gav sin godkjennelse?

Sterke reaksjoner

Det er enda mange som er våkne i Misjonssambandet og det gjelder i særlig grad ungdommen! Det fikk vi klare eksempler på i forkant av UL. Barne- og ungdomsnemndene i Haugesund, Stavanger og Agder ville ikke sette opp buss til fellesreiser til UL. Grunnene var at det skulle arrangeres kurs i drama (kreativt verksted var benevnelsen) og at musikkgruppene Res-Q og Stavn skulle delta.

Denne modige og klare beslutningen fikk etterspill. UL-boikottene ble tatt opp på kretsøtene i Haugesund og Agder. Det ble reist spørsmål om barne- og ungdomsnemndene her har gått ut over sitt mandat. I Haugesund krets ble saken etter oppfordring fra kretsøtet tatt opp som sak i kretsstyret. I kretsbladet "Krinshelsing" (5/97) kan vi lese det vedtaket kretsstyret fattet:

"Krinssstyret kan ikke sjå at BU-nemnda har gått ut over sitt mandat i måten dei har organisert fellesreisa til UL dette året, og støttar derfor det vedtaket som BU-nemnda har gjort. Krinssstyret vil og beklage at UL har fått ein stil og eit innhald som gjer at vi ikke heilhjarta kan tilrå arrangementet."

En stor takk til kretsstyret som støtter sin egen barne- og ungdomsnemd på denne måten.

Generalforsamlingen

Kritikken mot UL kom også fram under Generalforsamlingen til Misjonssambandet i Stavanger. Nytilsatt barne- og ungdomsseksretær i Agder krets, Arne Kristian Helgøy, nevnte i et sterkt og klart innlegg boikotten av UL på grunn av musikken og drama, og mente at det var bra at noen står opp imot verdsliggjøringen på dette området. Han sa videre at dans, drama og rockemusikk har ingen ting i våre (NLMs) sammenhenger å gjøre. Han fikk støtte av flere delegater bl. a. kretssekretær i Vestfold krets Stein Ingvar Kalviknes som uttrykte glede over at tre ungdomsnemder har reagert på UL-programmet. Han oppfordret til at kurset ble lagt om.

Landsungdomsseksretær Tore Askildsen (har nå sluttet og er blitt ny leder i Norea Radio) fikk ordet til å svare på kritikken. Han sa at han ikke kjente seg igjen i kritikken mot UL-programmet. Det viktigste er at de unge må bli frelst, møte kallet til tjeneste og få veiledning for sitt liv som kristne. Han opplevde det videre som urett at enkelposter i programmet ble kritisert i forkant, og sa videre at: "Vi er opptatt av å kommunisere med ungdommen. Ungdommen må møtes der de står" (referert etter Utsyn 20/21/97).

Utsyn og Ungdom og Tiden om UL

I Utsyn nr. 24/97 datert 31. august blir heimesekretær i NLM, Jan Gaute Sirevåg, spurta om sin reaksjon på musikkstil og innhold i tekstene under UL, på bakgrunn av den kritikken som var kommet fram. Han svarer bl.a. slik på spørsmålet: "Jeg synes sangen og musikken har passet inn i den sammenhengen den har stått i. Den har vært med å skape helhet i de enkelte møter og arrangementer." Lenger ute i sitt svar sier han: "Ungdommen er en del av grunnstammen i misjonsfolket, og de må finne sin (uthevet av meg) form når de skal formidle evangeliet. Dette gjelder både i sang og musikk og på andre områder. Samtidig som de finner sine former og uttrykksmåter, må de være tro mot misjonsbefalingen."

I Utsyn 27/97 kommenterer formannen i landsungdomsnemnda Lars Gaute Jøssang de reaksjonene som er kommet på UL i etterkant. Han erkjenner at ikke alt var som det burde. Han seier bl. a. i intervjuet at: "No må vi snakke saman og hjelpe kvarandre til å finne kursen framover." Han sier også at det må være en viss frihet når det gjeld sang og musikk, "men at ein nok må tenke endå meir på kva som passar og byggjer opp om innhaldet i samværa." Reaksjonene mener han, forteller om omsorg, nød og kjærighet til Misionssambandets sitt arbeid.

Ungdom og Tiden nr. 7/97 handler om sang og musikk. Dessverre er det svært liten veiledning å finne i dette nummeret. Landsungdomssekreter Tore Askildsen sier på s.6 at det er blitt gitt mange positive reaksjoner etter UL på sangkretene som ble brukt. Tre unge blir spurt om sine reaksjoner på sangen og musikken. De er alle positive. Ingen unge med andre oppfatninger ble spurt. Ingen av dem som gikk gråtende ut fra samvær på grunn av det de fikk servert eller som reiste seg i protest og gikk ut på konserten fredag kveld i Ekeberghallen. Bladet forkynner det samme som Tore Askildsen og Jan Gaute Sirevåg. Bladet lokker med den siste CD' en til Res-Q til dem som verver en ny abonnent. På baksiden av bladet blir det reklamert med Cd'ene til bl.a. Res-Q og Stavn. Utgiver er Lynor!

Sak i hovedstyret

Hovedstyret får hvert år en rapport fra UL med evaluering som sak til behandling. I Utsyn 28/29 kan vi lese det vedtaket som hovedstyret fattet i den forbindelse. Det står først at HS gleder seg sammen med BUN (Barne- og Ungdomsnemda) over de positive signaler på forkynnelsen og samtaler og sjælesorg under UL. Deretter kommer avsnittet om sangen og musikken Jeg siterer det i sin helhet:

- Men både HS og BUN er enige om at det er behov for justeringer innenfor sang- og musikkområdet. UL er det ungdomsarrangementet som på en særlig måte profilerer NLM også på dette området. HS tar ansvar for og beklager den uro noen av sang- og musikkinnslagene har skapt hos vår

ungdom i forbindelse med UL: Vi vil legge stor vekt på dette i forbindelse med planleggingen av senere UL.

Vi er glade for at HS beklager og tar ansvaret for den uro som enkelte av sang- og musikkinnslagene skapte. Det er viktig at ansvaret klargjøres. Vi må også til en viss grad være glad for den erkjennelse BUN med sin formann, Lars Gaute Jøssang, har kommet til.

Grunn til beklagelse

Men det er stor grunn til å beklage tidligere landsungdomssekreter Tore Askildsens innlegg under GF i Stavanger. Likedan beklager vi heimesekretær Jan Gaute Sirevågs kommentar i Utsyn om sangen og musikken på UL. Det samme gjelder bladet Ungdom og Tiden for dets dårlige og mangelfulle veiledning og at Lynor til stadighet skal bryte nye grenser med sine musikkutgivelser.

Imot Tore Askildsen og til UL-kritikernes forsvar må vi si: Selvfølgelig må mennesker med nød og omsorg for NLMs ungdomsarbeid få lov til å kritisere "enkelposter" i et program. En helhet skapes av de ulike enkelposter. Er enkelpostene uheldige, går det ut over helhetsinntrykket. Vi kan videre spørre: Skal pop og rockegrupper brukes for å kommunisere med ungdommen? Er det slik de skal få de unge i tale? Lærer Skriften oss at vi skal "skikke oss like med denne verden" for å nå de unge? Langt ifra! Ved å bruke pop- og rockegrupper kommuniserer vi nettopp pop og rock. Det nytter lite å si at det er tekstene det kommer an på. UL skal ikke kommuniseres pop og rock, men Guds Ord!

Tankegangen om at en skal kommunisere med ungdommen ved å bruke pop og rock, er farlig. Den representerer en svikt i forhold til Guds Ord. Ett fyndord sier: Der troen svikter, begynner knepene!

Vi må også uttrykke stor skuffelse over at heimesekretær Jan Gaute Sirevåg kunne gi en så entydig positiv vurdering av sangen og musikken på UL. Vi merker oss det han sier om at ungdommen må finne sin form og sine uttrykksformer. Har vi forstått han rett når han med dette mener at musikken og musikkformene i seg selv er nøytrale, og at de unge er frie til å bruke

SØKELYS PÅ ARBEIDSMÅTER

hvilke former de vil, bare innholdet tekstmessig er i samsvar med misjonsbefalingen?

Dersom det er det han mener, må vi beklage det. Det er bare ikke slik. Musikken er ikke nøytral. Vi ser og registrerer den virkningen som musikken har. Musikken formidler en åndsimpuls. Den kan virke oppbyggende og nedbrytende.

I konflikt med "Veien Fram"

I 1979 ga NLM ut en stor artikkelsamling som heter "Veien Fram" med undertittel: "Grunnsyn og arbeidsmåter i Norsk Luthersk Misjonssamband". I denne boken finnes også noen artikler om sang og musikk. Disse er ikke så klargjørende som man skulle ønske, men til og med retningslinjene som her blir trukket opp ble brutt under UL. Noen av hovedtankene i disse artiklene er:

1) Det er helt avgjørende at teksten kommer fram. 2) Vi skal fremme den sang og musikk som naturlig er bærer av våre forsamlingers vitnesbyrd. 3) Sangen og musikken skal på best mulig måte gi uttrykk for Bibelens budskap, den kristne og erfaring, bønn og tilbedelse. 4) Vi er enige om å ta avstand fra en musikk som bare appellerer til følelser og bringer folk i ekstase. Slik musikk kan være en innfallsport for fremmede åndsmakter.

Under UL-konserten fredag kveld må vi hevde at samtlige av disse fire hovedtanker ble brutt. Det er meget alvorlig når barne- og ungdomsarbeidet på denne måten spører av de retningslinjer som organisasjonen selv har gitt.

Veien videre

Hovedstyrets formann Johannes Samnøy signaliserte under GF at sang og musikk skulle tas opp til drøfting i Hovedstyret denne høsten. Bakgrunnen til det var de mange signaler fra misjonfolket som er bekymret for utviklingen på dette området. Jeg vil ikke spekulere i hvilke retningslinjer HS vil gi, men det må sies: Nå må HS gi klar og bibelsk veiledning i spørsmålet, og våge å demme opp mot den voldsomme verdsliggjøringen som har skjedd innad i NLM på dette området.

Dersom ikke barne- og ungdomsarbeidet i NLM på sentralt hold kommer over i et mer bibelsk spor, blir det umulig å

Sitater fra «En tid som vår»

«Langt inn i de "kristnes" rekker merker vi at den erkjennelsen som Josva la slik vekt på, at Gud er en hellig Gud, er noe som det nesten ikke tales om eller tenkes på. (s. 8)

«I denne situasjonen - da Israel ga etter for de andre folkene - ble det ikke Guds folk, men hedningefolkene som satte grensene. (s. 12)

«Kompromiss med avgudsdyrkelsen førte til strid i stedet for fred. Men Israel manglet våpen i kampen. (s. 34)

«Også de personer Gud brukte til å friflse folket, fulgte stundom sine egne tanker i steder for å holde seg til Guds ord. Og i en frafallstid ble de negative konsekvensene av dette ekstra svære. (s. 45)

«Den siste beretningen i Dommernes bok omtaler det groveste tilfellet av moralsk forfall som vi vet om fra denne tiden. Seksuelle utskeielser, etterfulgt av vold, strid og drap, er hovedingrediensene i forfallet. (s. 75)

«I en moralsk forfallstid, da både folks holdninger til rett og galt, så vel som praksisen hos de styrende og i rettsinstansene begynner å bli flytende, kan det lett skje at en griper hardt inn mot de mest synlige overgrep, mens andre synder - som kanskje har enda større langtidsvirkning i samfunnet - får florere fritt. (s. 83-84)

«Ruts bok er et sterkt vitnesbyrd om at den enkeltes tro er knyttet til Guds frelsergjerning, den som fikk sin fullkomne oppfyllelse ved Messias' komme, ved hans død på korset for våre synder, og hans oppstandelse på den tredje dag. (s. 96)

anbefale lignende arrangement i framtida. Det blir også svært vanskelig å skulle være med å oppfordre til abonnement på Ungdom og Tiden. Utgivelsene til Lynor må vende tilbake til de "gamle linjer". Mange av utgivelsene deres i dag representerer en ren verdsliggjøring av kristen sang og musikk. ●

Det er hans verk

Av Nils Dybdal-Holthe

Del 2 av 4

...for at intet kjød skal rose seg for Gud.

For det er hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning,

for at – som skrevet står: Den som roser seg, han rose seg i Herren!

(1Kor 1,29-31)

II. Kristus er blitt oss RETTFERD.

Det andre hovudspørsmål for eit menneske er: Korleis skal og kan eg stå rett for Gud? Det er bakgrunnsproblemet i all religiøsitet og religionar. Eg skal møta Gud ein dag til dom, korleis kan eg klara meg då?

Luther streva med dette. Og det låg igrunnen under då han slo opp tesane mot avlat i 1517 i Wittenberg. Han hadde freista i mange år å verta slik Gud ville ha han. Alt det han gjorde var prega av dette: Eg skal, eg må ...

Til slutt såg han kva Gud sa i Ordet i Rom. 1, 17. Han fekk den himmelske visdom over ordet. Sidan vart rettferdiggjeringa ved tru ei hovudsak i lutherdomen.

Det er fleire sider ved dette spørsmålet:

1. Vår tilstand og stilling

Bibelen seier alltid at me menneske ikkje har nok rettferd som gjeld for Gud. Paulus siterer Salme 14 og 53 i Rom. 3, 10 f. og seier: Det finst ikkje éin rettferdig, ikkje ein einaste. Og det er litt av visdommen å skjøna det rett. Etter luthersk teologi er det lova si oppgåve å vise menneska at dei er syndarar (Rom. 3, 20; 7,7).

Å vera rettferdig er å vera slik Gud krev me skal vera. Og det er djupast sett å vera slik Gud sjølv er. I Bergpreika seier han det så sterkt: Ver då fullkomne, liksom Far dykkar i himmelen er fullkommen (Mat. 5, 48). Det er eit høgt mål. Først når me er slik Gud er kan me stå i eit

rett forhold til Gud. I ei ny omsetjing står det: Ver heilhjarta og gode, men det er eit svakare uttrykk. Ei ordbok seier at fullkommen tyder å vera fullstendig, komplett, udelte og rein; å vera utan lyte, som ikkje kan bli betre! Er me menneske det?

Profeten Esekiel skriv om korleis ein rettferdig er i kap. 18, 5-9. Der seier han at den rettferdige fer ikkje med avgudsdyrkning, bryt ikkje det 6. bodet som var vanleg mellom heidningane, handlar rett og godt mot andre menneske, er rett i pengesaker, dømer ikkje urett og fylgjer Guds bod. Å vera rettferdig dekker altså alle område i livet, og ein *kan ikkje bli betre*, som ordet tyder.

Farisearane prøvde dette på Jesu tid. Dei levde eit rett og godt liv så langt dei meinte dei klarte det. Og dei nådde langt. Farisearane levde eit høgverdig og fint liv. Odeberg skriv at «den fariseiske teorien (har aldri) tillatt det fromme mennesket å tilregne seg selv en fortjeneste av sin lydighet» (Hugo Odeberg: Fariseisme og kristendom. Oslo 1949, s. 30).

Likvel var det ikkje nok. Jesus seier at dersom ikkje rettferda vår er større enn dei skriftlærde og farisearane si, kjem me aldri inn i himmelriket (Mat. 5, 20).

Kvífor er det slik? Gud krev hjarta og ikkje berre handlinga. Me skal gjera Guds vilje med lyst. Me skal elska Guds vilje og ord like så vel som andre menneske. Dei er jo Guds

BIBELSTUDIESERIE

skapningar. Difor er det ikkje nok å gjera så godt ein kan – det er ein hovudtese i dag. Det rekk ikkje. Me treng ei anna rettferd. Me må ha meir enn ei ytre rettferd. Me kan aldri møta Gud oppreist med det menneskelege, for alt der er smitta av synd.

Og kva er den nye rettferda me treng?

2. Ei rettferd ved tru

Me har sagt før at Guds Ande må openberra denne visdommen for oss at me treng frelse ved tru. Vår forstand er så formørka at me ikkje ser det. Me heng heile livet fast i den gjørma at me må gjera noko sjølv.

Når det står at Kristus er blitt oss til rettferd, er det nett rettferda ved tru han meiner. For eit menneske finst det ikkje noko anna rettferd. Det er det einaste alternativet.

Det er vanskeleg å forklara trua. Ho vert så lett teori og kanskje ei ny lovgjerning. Men trua står alltid i motsetnad til gjerningar. Gal. 2, 16. Rom. 4, 5: «Den derimot som ikkje har gjerningar, men trur på han som rettferdiggjer dei ugudelege...»

Dette er meiningslaust for vår fornuft. Korleis kan eit menneske bli rettferdig ved å tru? Folk har alltid stilt spørsmål ved det, og ingen kan heilt ut skjøna ei slik sak.

Tru er å ha tillit til Gud. Det er å vite at det Gud gjer, er nok. Det held. Trua er å la Gud gjera alt, å la seg behandla av Gud. Det vert omlag som å gå til ein doktor, leggja seg på

operasjonsbordet og ta imot narkose. Du har tillit til han og trur at han kan gjera deg god.

Men denne rettferdiggjeringa er ikkje å bli omskapt, bli betre moralisk i ein fart. Det tyder at Gud erklærer den truande for å vera rettferdig. Gud seier at me er rettferdige sjølv om me ikkje er det i oss sjølv. For då har Gud tilrekna oss si rettferd, han gir oss si eiga rettferd når me trur.

Paulus skriv om det etter eit døme frå GT: «Det er og skrive for vår skuld, som skal få rettferda tilrekna, vi som trur...» (Rom. 4, 24). Me får altså det Gud er, og me kan slik stå for Gud med Guds eiga rettferd. Og den er fullkommen.

Gud for alle riker dømmer selv og sier: Denne, han er fri. Slik står det i sangen. Det kan han gjera avdi han har frårekna oss alle våre synder. Han har teke dei bort ved Kristus.

Alt dette kan han gjera på grunn av Jesu død. Då tok Jesus all vår urettferd og synd og betalte skuldbrevet for oss. Han sona den straffa me skulle hatt. Når gjelda er betalt, skal ho ikkje betalast ein gong til.

I andre brevet til korintarane skriv Paulus slik (kap. 5, 19): «Det var Gud som i Kristus forsona verda med seg sjølv, så han ikkje tilreknar dei misgjerningane deira.»

Dette gjeld deg! Det er ditt – utan at du skal forbetra deg på nokon måte. «Din del er å tro, det å takke, og Frelseren kaller deg sin.»

Alle blir frelst slik. Me må passe oss så me ikkje knyter noko som helst vilkår til nåden. Frelsa er ei fullstendig gåva. Der finst det ikkje noko «men» lagt til.

Eit ord i Esek. 16, 8-14 kan illustrera dette godt. Gud liksom viser fram Kristi brur og seier korleis det gjekk til at ho vart så vakker: «Eg breidde kappa mi over deg og løynde nakenskapen din... Eg vaska deg... Eg kledde deg i fargerike klede... Eg prydde deg med smykke... Så pynta eg deg med gull og sølv... og du vart overlag fager og vel skikka til å vera dronning.»

Slik gjekk det til. Gud gjorde alt – og syndaren vart fager for Gud. Og han legg til: Namnet ditt kom ut mellom folka på grunn av venleiken din. For han var fullkommen på grunn av den praktfulle stasen eg hadde kledd deg i, seier Herren. (At det seinare gjekk galt med Juda, kan og stå som eit alvorleg førebilete for oss, v. 15 ff.)

Det var byrjinga. Ved tru åleine. Men vidare?

3. Den truande skal (få) leva ved tru

Når Kristus blir vår rettferd, er det ikkje berre ei byrjing. Han seier ikkje slik: Nå må du klare deg så godt du kan i livet slik at du fortener denne rettferda.

Ordet i Rom. 1, 17 viser at me også får leva vidare som kristne ved tru. Dette ordet står fire ganger i Bibelen: Rom. 1, 17; Gal 3, 11; Hebr. 10, 38 og alle siterer prof. Hab. 2, 4. Alt i GT var det altså klårt at trua var avgjerande, og

den same tanke held fram i NT. (At dei truande i GT ikkje hadde fullt lys over dette, er ei anna sak. Men mange døme viser at dei trudde, til dømes Abraham. Jfr. Heb 11.)

Me får altså halde fram på same måte som me byrja kristenlivet. Det tok til med tru, ved å høyra og å ta imot. Jes. 55, 3. Og det held fram slik. Heile kristenlivet er ei vandring i tru. Lova med sine krav og vilkår har ingen ting med min kristenstand å gjera. Eg kan visa alle krav og bod bort med orda: Kristus har gjort det for meg. Stadig skal eg få høyra ordet om nåde og tilgjeving.

Men me kan likevel peika på to fårar for oss kristne. Den eine er å gløyma at rettferda er av Gud. Då vert me sjølv-hjelpte og vil gjera litt i tillegg til Guds gjerning. Den andre er å gløyma eller oversjå at trua er levande liv og ein kamp. Då vert me lett likesæle og kan somna inn som kristne.

Heile kristenlivet er nåde, og difor må eg heile livet ta imot Jesu gjerning i døden på nytt. ●

Bibel- og bekjennelseskonferanse

6.-8. februar 1998 på Frøyland forsamlingshus

Talere: Prof. Carl Fr. Wisløff og lærer Finn Widar Knutzen

Sangere: Elisabeth og Helge Lindhjem, Sola mannskor

Fredag kl 1900: Hvorfor er det så nødvendig med forkynnelse? Wisløff.

Lørdag kl 1030: Dåpen, omvendelsen, troen. Wisløff.

kl 1200: Bibeltime ved Knutzen

kl 1900: Frelse og frelsesvissitet. Wisløff. Knutzen deltar.

Søndag kl 1030: Bibeltime ved Knutzen.
kl 1200: Dagens tekst. Wisløff.
kl 1900: Wisløff taler.

Kollekt. Salg av bøker og kassetter.
Anledning til å kjøpe mat og kaffe.

Trenger du overnatting? Kontakt Eivind Strand,
4344 Kvernaland, tlf. 51 48 78 51.

Be for møtene! Alle velkomne!

*Arr.komiteen; Olav Aarsland, Olav H. Kydland,
Bjørn Lende, Olav Stokka og Eivind Strand.*

BESTILL BIBELSK TRO

Ordinært abonnement, helår
Studentabonnement, helår

kr. 120,-
kr. 100,-

**Diktheftet «I Herrens hånd» av Olav Nergård
gratis til alle nye abonnenter! (Verdi kr 58,-)**

BIBELSK TRO

Postboks 264

4350 Nærø

Profeten Joel og endetiden

Av Dag Risdal

Leksjon 6 (fortsettelse)

Hva sier Bibelen om de siste ting?

Etter at vi har fått våre herlighets-legemer, kommer himmelen. Vi skal *alle* fremstilles for *Kristi domstol* (2 Kor 5,10). Men den som tror på Jesus, blir *frikjent* i dommen og anerkjent som et Guds barn.

Da settes det avgjørende *skille* for all evighet. Da kommer himmelen og dens herlighet for de troende - og det blir en glede og fryd som det er umulig å forestille seg her i tiden. Da skal Guds folk arve det rike som er beredt for dem fra verdens grunnvoll ble lagt (Matt 25,32-40).

Men de som ikke tror på Jesus, blir *fordømt* i dommen. De rammes av *Guds vrede*. Og da er det ingen formildende omstendigheter - fordi de har *avvist HAM*, som Gud har utvalgt, Jesus. Og da blir de fordømte overgitt til helvete: "Frykt ikke for dem som dreper legemet, men som ikke kan drepe sjelen. Frykt heller for ham som kan ødelegge både sjel og legeme i helvete!" (Matt 10,28).

Og hva dette er for en forferdelig tilstand, kan vi knapt ane. Se Åp 14,9-11. Når den syndige menneskenaturen i all evighet skal utfolde seg til det den er og ingen skal hindre det - det er en grusom tanke. Vår fornuft og våre følelser makter ikke å følge med.

Jesus taler til de fordomte med uhyre sterke ord: "...Gå fra meg, dere som er forbannet, til den

evige ild, som er beredt for djevelen og hans engler" (Matt 25,41). Og det evige skille blir sterkt fremhevet i Matt 25,46: "Og disse skal gå bort til evig pine, men de rettferdige til evig liv." - Det er slikt et rystende alvor at vi gyser ved tanken!

Derfor er det rett som det er blitt hevdet at den som forkynner budskapet om fortapelsen, må gjøre det med tårer. For så langt jeg kan se i min Bibel, finnes det intet belegg for tanken om de vantros utslettelse eller alle tings gjenopprettelse - slik enkelte sier og håper. Bibelen lærer klart en evig fortapelse for de vantro.

Men nå har Gud i himmelen gjort alt som står i hans makt for at ingen skal gå fortapt: *"For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv"* (Joh 3,16).

Slik er Guds kjærlighet at han *gav* Sønnen, og slik er hans vrede, at han *måtte* gi Sønnen (Einar Solli). - Gud har gjort *alt* for at ingen behøver å gå fortapt, - nemlig da han sendte sin Sønn!

Saken er denne: Fra fødselen av er vi av naturen "vredens barn" (Ef 2,3). Av den grunn er fortapelsen ikke en mulighet, men en realitet. Frelsen, derimot, er en mulighet - for de fortapte!

Evangeliets bakgrunn er *Guds vrede*. Å bli frelst vil si å bli frelst fra Guds vrede (Rom 5,9). Dette ser vi også i 1 Tess 1,10: "...og vente på hans Sønn fra

himlene - han som Gud oppvakte fra de døde, Jesus; *han som frir oss fra vreden som kommer.*"

Ifølge Luther er den erfaring vi gjør når loven treffer samvittigheten en *forsmak* på den dom som skal ramme de ubotferdige på den ytterste dag. Anfektelsen her i tiden er en forgrepet dommedagserfaring.

*

Når Jesus kommer igjen, skal hele universet komme i brann og opploses. Men det skal etter hans løfte oppstå nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor (2 Pet 3,10-13).

Hele verden blir *gjenfødt* når Menneskesønnen (Jesus) kommer igjen og sitter på sin herlighets trone (Matt 19,28). Himmel og jord skal oppstå i en ny skikkelse: "*Se, jeg gjør alle ting nye!*" (Åp 21,5).

Det nye Jerusalem kommer *ned* til oss. Guds bolig er hos menneskene, han skal bo hos dem (Åp 21,1-3).

Ennå er ikke himmelen på jorden, men Jesus er gått i *forveien* for å berede sted for sine troende venner (Joh 14,2-3). Men dette gjelder i fullendelsen. Da er de frelste kommet inn i himmelen.

For å *oppsummere* det vi hittil har sett: Paradiset kommet altså først for den troende som dør. Deretter kommer himmelen ved Jesu Kristi gjenkomst.

Det er altså *Kristi gjenkomst* og den legemlige oppstandelsen fra de døde som setter skillet. Paradiset er frem til den legelige oppstandelsen fra de døde.

Mange spørsmål kan dukke opp: Kommer Jesus to ganger igjen:- En gang på Oljeberget (Sak 14,4ff.) og en gang i skyen (Matt 24,30-31 og 1 Tess 4,16-18)?

Og hvor i endetidsmønsteret skal vi plassere en tusenårig periode som begynner med at Satan blir bundet, og som skal ende med at Satan blir løst igjen for en kort stund (Åp 20)?

Eller er det slik å forstå at "tusenårsriket" er et bildelig uttrykk for de helliges samfunn her i tiden - som en følge av Jesu seier over Satan på Golgata kors (Kol 2,15)?

Det er flere syn på dette - uten at vi vil gå inn på det i detaljer her. Her må vi bare si: Den som lever, får se!

*

Det vi vet er at Jesus skal åpenbare seg for Israel: "For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmelighet - for at dere ikke skal anse dere selv for kloke: Forherdelse er for en del kommet over Israel inntil hedningenes fylde er kommet inn. Og slik skal hele Israel bli frelst, som det står skrevet: Fra Sion skal befrieren komme. Han skal rydde bort ugadelighet fra Jakob. Og dette skal være min pact med dem, når jeg tar bort deres synder" (Rom 11, 25-27).

Sion behøver her nødvendigvis ikke være et geografisk sted, men et uttrykk for at Jesus er sendt fra himmelenes trone. Og da skal Jesus åpenbare seg til frelse for Israel - gjennom en sterkt samvittighetsvekkelse i

det jødiske folk. Muligens er det Sak 12,10 som da opp-filles: "Men over Davids hus og over Jerusalems innbyggere vil jeg utgyte nådens og bønnens ånd, og de skal skue opp til meg som de har gjennomstunget..."

Og dette kommer til å inntrefte når et bestemt *tall* (fylde) av hedninger er kommet inn. Dette betyr *neppe* at verdensmisjonen er avsluttet når Israel blir frelst.

For hedningemisjonen skal gå sin gang til verdens ende: "*Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!*" (Matt 28,20).

Mye tyder på at når Israel omvender seg, kommer dette folket til å stå som leder for misjonen i verden (Rom 11,10-15).

*

Men så en dag kommer Jesus *legemlig* igjen: "...Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen!" (Apg 1,11b).

Vi har en beskrivelse av Jesu *gjenkomst* i Matt 24,27-31. - "Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og alle folk på jorden skal bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelen skyer med kraft og stor herlighet" (v 30).

Og gjennom kirkens historie har flere talt om *det store lysende korset* på himmelen som varsler Guds Sønns komme. I alle fall er dette et *tegn* som alle mennesker på jorden forstår.

Og når dette tegn viser seg på himmelen, stilner

BIBELFORUM

alt her på jorden. Og da begynner menneskene å rope til fjellene: "Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede. For deres store vredesdag er kommet, og hvem kan da bli stående?" (Åp 6,16-17).

Da forstår menneskene for første gang - *og for sent* - at det var de kristne som hadde rett og at Bibelen talte sant (Matt 25,1-13).

"Hvor salig det blir for korsets venner den dag da korsets tegn viser seg på himmelen" (Frans av Assisi).

Alle mennesker på jorden skal da bøye kne for Jesus (Fil 2,9-11).

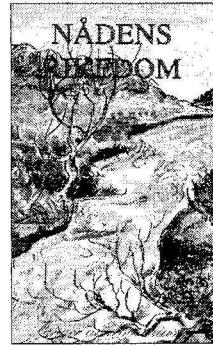
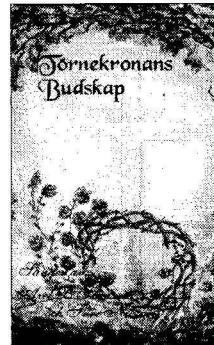
Hvordan vi skal forstå de mange dunkle enkelt-spørsmål i forbindelse med endetiden, tror jeg ikke vi får lys over før begivenhetene inntrer (Joh 14,29).

Det som er viktig for oss, er altså *ikke* nødvendigvis å ha innsikt i alle detalj-spørsmål i endetidens mønster. Det som er langt mer avgjørende - om vi vil til himmelen - er vårt hjertes fortrostning og tillit til Jesus, vår Frelser: "Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham" (Joh 3,36).

*Vil du med til himmelen,
til fredens hjem?
vil du med til Guds, det ny
Jerusalem?
Vil du med til bryllups, så
gjør lampen klar!
Skynd deg medens nådens
tid du ennå har!*

*Kristi stridsmenn finner
ingen hvile her,
Vi må kjempe skal vi
vinne kronen der.
Kristus har gått foran, og
vi følger ham,
Akter verdens lyst for bare
skarn og skam.
(Sangboken nr. 226,
vers 1 og 4.) ●*

GOD SVENSK MUSIKK - EN JULEGAVE?

Tittel

	Kass.	CD
Guds ord og løfte - Luthersalmer	80,-	100,-
Kristus min rätfärdighet - sanger av A. B. Svensson	80,-	100,-
Törnekronans Budskap - sanger av A. B. Svensson og T. Nilsson	80,-	100,-
Nådens rikedom - sanger av C. O. Rosenius	80,-	

I tillegg kommer porto. Vi sender kassettene så snart vi får bestillingen...

Bibelsk Tro Kassettjeneste

Postboks 116

4320 Hommersåk

Medarbeidere/skribenter i dette nummeret:

Nils Dybdal-Holthe

Født 1934 i Vikedal. Eksamens i pedagogikk og mellomfag i kristendom ved Lund universitet i Sverige. Volda lærerskole (1968). Spesialpedagogikk grunnfag (1971). Har vært lærer og forkynner i flere år. Gen.sekr. i Muhammedanermisjonen 1986-91.

Reidar Eriksen

Født 1922 i Stavanger. Diakonutdannet ved Det norske Diakonhjem, Oslo, 1948. Stavanger off. lærerskole 1968. Misjonær i Etiopia 1949-67. Lærer ved Nærø ungdomsskole 1968-70, Kvås folkehøgskole 1970-74. Rektor Fjelltun Bibelskole, Stavanger, 1974-89.

Eivind Gjerde

Født 1965 i Bergen. Misjonsskolen på Fjellhaug 1985-89. Teologisk embeteksamen 1991. Feltprest 1991/92. Fra høsten 1992 delt stilling som forkynner i NLM og lektor ved Kvitsund gymnas.

Gunnar Holth

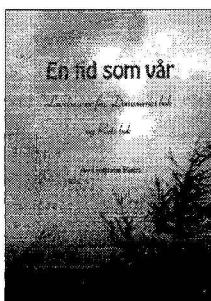
Født 1946 i Råde. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1970. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer ved Skjevik ungdomsskole, Molde, 1974-79. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Er nå ansatt ved Vågsetra skole, Molde.

Henric Staxäng

Født 1958 i Lund i Sverige. Prest i Den svenska kirke 1984-95. Fra 1996 pastor i Lutherska Bibelstudiestiftelsen, Umeå.

Odd Eivind Stensland

Født 1960 i Hjelmeland. Fra 1985 forkynner i Bergen krets av NLM.

«En tid som vår»

Lærdommer fra Dommernes bok og Ruts bok

Ny bok skrevet av Gutterm Raen.

kr 70,-

Bibelsk Tro Kassettjeneste

Postboks 116

4320 Hommersåk

**Krogedal
bok & papir**

4350 Nærø - 4341 Bryne

**Høyland
og Jæren
FORBRUKS-
FORENING**

C-BLAD

ISSN 0804-0532

Returardesse:
Postboks 264
4350 Nærø

«Då tida var fullkommen sende Gud Son sin, fødd av ei kvinne, fødd under lova, så han skulle kjøpa dei frie som var under lova, så me skulle få barneretten.

Gal 4, 4-5